

N:o 22.

Af Herr Wallenberg: Om restitution af stämpelpappersmedel, erlagda för en stadsmäklare-fullmakt.

Enligt den under år 1870 gällande författning angående stämpelpappersafgiften skulle fullmakt för stadsmäklare förses med stämpel efter enahanda grund, som den för civila embets- och tjänstemän stadgade och till belopp motsvarande fem procent af medeltalet utaf de sista fem årens, tjensten åtföljande inkomster, för hvilka bevillning efter andra artikeln blifvit erlagd.

Med tillämpning häraf belade Stockholms magistrat en den 5 Augusti 1870 utfärdad fullmakt för Stadsmäklaren Elias August Åberg med stämplat papper till belopp af Tre Tusen Sex Hundra Sju (3,607) Riksdaler 70 öre, beräknadt efter den inkomst, för hvilken aflidne Stadsmäklaren G. A. Behrling, i ledigheten efter hvilken Åberg blef antagen, varit bevillningstaxerad, hvilken inkomst dock hufvudsakligen härflutit från det *kapital* Behrling egde.

Sedan detta blifvit anmäldt för Stockholms stads handels- och sjöfarts-nämnd, hvilken den närmare tillsynen öfver stadens mäklare tillkommer, och nämnden ansett sig böra vidtaga någon åtgärd för afhjelpande af ett dylikt missförhållande samt fördenskull meddelat Herr Ordföranden i Riksdagens Bevillnings-Utskott ofvanberörda förhållande, hade detta till påföljd, att Bevillnings-Utskottet föreslog och Riksdagen biföll en sådan förändring i stämpelpappersafgiften för Stadsmäklares fullmakter, att densamma skall utgå med bestämda belopp af 400 Riksdaler för Stadsmäklare i Stockholm och Göteborg och 100 Riksdaler i de öfriga städerna. De skäl, som lågo till grund härför och hvilka utförligare omförmälas i Bevillnings-Utskottets betänkande angående stämpelpappersbevillningen för nästlidna år, till hvilket betänkande jag får

hänvisa, voro, att mäklare, der flere af dem finnas, för sina inkomster bero endast af det personliga förtroende, en hvar af dem kan lyckas förvärfva, och att företrädarens inkomster icke lemna någon grund för bedömande af hvad efterträdaren kan komma att förtjena; och framgår här-af nogsamt det orättvisa i förut gällande stadgande i förevarande ämne.

Missförhållanden, sådana som det anförda, i följd af förstnämnda föreskrift, hafva således väl för framtiden blifvit förebyggda, men den stora orättvisa i beskattningshänseende, som drabbat Stadsmäklaren Aberg, hvilken med ofvanberörda dryga belopp 3,607 R:dr 70 öre, utgörande en högst ansenlig del af hans årsinkomst utaf befattningen, fått lösa sin fullmakt, kvarstår; och då det icke kan vara meningen att begagna sig af en sådan tolkning af skatteförfattningar, att desamma på ett ojemnt och orättmätigt sätt drabba de skattdragande, får jag vördsam-
t föreslå, att Riksdagen behagade åvägabringa en mot billighetens kraf svarande rättelse härutinnan, samt hemställer fördenskull,

att Riksdagen måtte medgifva Stadsmäklaren Elias August Aberg restitution af så stort belopp utaf den af honom för hans fullmakt såsom stadsmäklare i Stockholm utgifna stämpelpappersafgift, 3607 R:dr 70 öre, som öfverstiger den utaf sistlidet års Riksdag till 400 Riksdaler bestämda stämpelafgift för dylik fullmakt, eller ett belopp af 3,207 Riksdaler 70 öre.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1872.

A. O. Wallenberg.
